

HET HULPVERLENINGSAANBOD

In ons centrum werken we vanuit een sociaal-cognitief gedragsmatig controleprogramma.

We bieden individueel en in groep de volgende therapieën/technieken aan:

- Trainen van communicatieve vaardigheden
- Spreekcontroletechnieken o.a. verlengde lettergreepspraak, inglijden
- Ademhalingstherapie in coördinatie met het spreken
- Therapie volgens de bewegingspedagogiek van Veronica Sherborne i.f.v. lichaamsbewustzijn, lichaamsbesef en -controle
- Tonusregulatie en ontspanningstherapie
- Sociale vaardigheidstraining
- Creatieve therapie in groep
- Assertiviteitstraining
- Rationeel emotieve therapie
- Psychotherapie bij kinderen
- Zelfcoaching i.f.v. automatisatietraining
- Psycho-educatie

Via het betrekken van ouders/partners, leerkrachten en/of andere betrokkenen willen we transfer bewerkstelligen.

Individuele therapie & groepsbegeleiding van personen die

STOTTEREN

Een initiatief van GROEP LITP
(Limburgs Initiatief voor Therapie
en Integrale Personenzorg)

WAT IS STOTTEREN?

Stotteren is een stoornis in het vloeiend verloop van de spraakbewegingen en kan op alle leeftijden voor komen en behandeld worden. Spreken is een ingewikkeld proces van timing en coördinatie van ademhaling en spieren. Dit proces wordt gestuurd door de hersenen. Bij stotteren treedt er een stoornis op in dit proces.

De spreker weet wat hij wil zeggen, maar slaagt er op dat ogenblik niet in, door onvrijwillige onderbrekingen in het vloeiend spreken: herhaling, verlenging of onderbreking van een klank, lettergreep of woord.

Stotteren heeft meestal een genetische oorzaak. Stotteren begint meestal tussen de leeftijd van 2 en 9 jaar. Het komt voor bij ongeveer 5% van de kinderen. Bij 4% is het stotteren van voorbijgaande aard. Bij 1% van de kinderen is er sprake van een stoornis.

Het is heel belangrijk dat jonge kinderen en hun ouders zo snel mogelijk leren omgaan met stotteren.

Stotteren kan ook op latere leeftijd aanvangen, wanneer het een gevolg is van een hersenletsel (hersenbloeding/tumor) of van een trauma.

Stotteren geeft soms aanleiding tot minderwaardigheidsgevoelens of een negatief zelfbeeld, een psychosociale problematiek of een verminderd schools presteren. Er kunnen zich gedragingen ontwikkelen die de problematiek vergroten (o.a. vermijdingsgedragingen, angsten, verminderde sociale contacten,...).

Er kunnen drie types van stotteren onderscheiden worden:

- Het motorische type (openlijk en hoorbaar stotteren)
- Het emotionele type (stotteren neemt toe bij emotionele stress en kent dus een wisselend verloop)
- Cognitieve type (verborgen stotteren met veel vermijdingsgedrag, angsten, spanningen)

DOELGROEP

Het centrum voor ambulante revalidatie te Genk richt zich tot peuters, kleuters, lagere schoolkinderen, jongeren en volwassenen met een stotterproblematiek, met een negatieve invloed op het sociaal en emotioneel functioneren (vrije tijd, school, werksituatie).

HULPVERLENINGSPROCES

De verwijzing naar ons centrum dient te gebeuren door een kinderarts, een NKO-arts of een geneesheer-specialist in de neurologie of in de psychiatrie.

Door middel van een multidisciplinair stotteronderzoek wordt de stotterernst in kaart gebracht. Afhankelijk van de bevindingen en de hulpvraag worden bijkomende onderzoeken gepland.

Het kan hierbij gaan om onderzoeken naar:

- Spraak/taal
- Motoriek en psychomotoriek
- Mogelijkheden op vlak van intelligentie, basisfuncties, executieve functies, sociaal-emotioneel functioneren